

Sygn. akt II Ca 223/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sławomir Krajewski (spr.)
Sędziowie:	SO Violetta Osińska SO Marzenna Ernest
Protokolant:	St. sekr. sądowy Dorota Szlachta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2014 roku w S.

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 7 października 2013 roku, sygn. akt I C 1216/11

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda K. W. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 223/14

UZASADNIENIE

Powód K. W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 36.657,37 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 16.975,25 zł od dnia 9 maja 2008 roku i od kwoty 16.682,12 zł od dnia 9 maja 2008 roku oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 7 października 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda K. W. kwotę 36.657,37 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 maja 2011 roku, w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone. Sąd zasądził również od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie na ustalonym w sposób następujących stanie faktycznym:

J. P. prowadzącą aptekę (...) w B. łączyła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowa, na podstawie której nabywała ona od tej spółki leki i wyroby medyczne. W związku z tą umową strony tej umowy zawarły dnia 23 czerwca 2003 roku umowę przelewu wierzytelności nr (...). Przedmiotem umowy był przelew wierzytelności w tym wierzytelności przyszłych wobec Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu refundacji leków w oparciu o każdorazowy rachunek refundacyjny bieżący przekazywany na rachunek bankowy spółki. Nabywca wierzytelności oświadczył, że wierzytelność wynikająca z tej umowy będzie przedmiotem zabezpieczenia należnych spółce od J. P. kwot z tytułu zawartych umów sprzedaży. Strony tej umowy wskazały, że w przypadku opóźnienia w spłacie należności spółka ma prawo zaspokojenia wierzytelności z rachunku refundacyjnego do wysokości nie spłaconych zobowiązań wraz z odsetkami, zawiadamiając o tym dłużnika wierzytelności tj. Narodowy Fundusz Zdrowia w S.. Do umowy cesji dołączony był jeden egzemplarz załącznika nr 1, niewypełniony i podpisany przez J. P., w którym pozwany mógł wpisać zadłużenie J. P. wobec niego.

W piśmie z dnia 16 listopada 2004 roku, skierowanym do NFZ Oddziału Wojewódzkiego w S., pozwana powołując się na umowę przelewu (...) wniosła o przekazywanie wartości rachunków z tytułu refundacji leków na konto (...) spółki z o.o. w S. począwszy od rachunku refundacyjnego za okres 1-15 października 2004 roku.

W piśmie z dnia 16 listopada 2004 roku skierowanym przez (...) spółkę z o.o. w S. do Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddziału Wojewódzkiego w S., pozwana wskazała, że J. P. posiada wobec niego na dzień 16 listopada 2004 roku zadłużenie w kwocie 260.714,23 zł plus odsetki i wskazała konto na dokonywanie wpłat, począwszy od rachunku za okres 1-15 października 2004 roku. Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w S. przekazał w związku z tym pismem pozwanej kwotę 300.000 zł.

W piśmie z dnia 9 maja 2005 roku, skierowanym przez (...) spółkę z o.o. w S. do Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddziału Wojewódzkiego w S. pozwana wskazała, że J. P. posiada wobec niego na dzień 9 września 2005 roku zadłużenie w kwocie 350.850,40 zł i wskazała konto na dokonywanie wpłat, począwszy od rachunku (...). Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w S. przekazał w związku z tym pismem pozwanej kwotę 332.337,28 zł.

Pozwana wypełniła załącznik nr 1 do umowy z dnia 23 czerwca 2003 roku wpisując, że na dzień 20 listopada 2006 roku dług J. P. wobec niej wynosi: należność główna – 459.930,98 zł, odsetki – 25.527,33 zł, co łącznie daje 483.458,31 zł. J. P. oświadczyła, że dokonuje zapłaty tego długu poprzez przelew na pozwanej wszystkich przysługujących jej wierzytelności z Narodowego Funduszu Zdrowia tytułem refundacji za leki, aż do pełnej spłaty długu, a pozwana oświadczyła, że wierzytelność tę przyjmuje. Dokument ten w imieniu pozwanej podpisał prezes zarządu i członek zarządu.

Pozwana wypełniła po raz drugi załącznik nr 1 do umowy z dnia 23 czerwca 2003 roku wpisując, że na dzień 11 stycznia 2008 roku dług J. P. wobec pozwanej wynosi: należność główna – 321.118,20 zł, odsetki – 13.944,12 zł, co łącznie daje 335.062,92 zł. J. P. oświadczyła, że dokonuje zapłaty tego długu poprzez przelew na pozwaną wszystkich przysługujących jej wierzytelności z Narodowego Funduszu Zdrowia, tytułem refundacji za leki, aż do pełnej spłaty długu, a pozwana oświadczyła, że wierzytelność tę przyjmuje. Dokument ten w imieniu pozwanej podpisał jedynie prezes zarządu.

W pozwanej spółce był i jest zarząd wieloosobowy. W takiej sytuacji do reprezentowania spółki uprawnionych jest dwóch członków zarządu wspólnie, bądź członek zarządu łącznie z prokurentem.

W dniu 30 kwietnia 2008 roku J. P. wystawiła zbiorcze zestawienie recept na leki i wyroby medyczne podlegające refundacji nr (...), zrealizowanych w okresie od 16 kwietnia 2008 roku do 40 kwietnia 2008 roku.

W dniu 15 maja 2008 roku J. P. wystawiła zbiorcze zestawienie recept za leki i wyroby medyczne podlegające refundacji nr (...), zrealizowanych w okresie od 1 maja 2008 roku do 15 maja 2008 roku.

Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w S. przekazał pozwanej kwoty wynikające z rachunków refundacyjnych nr 8 i nr 9 z 2008 roku, tj. kwoty 16.975,25 zł i 19.682,12 zł - na podstawie załącznika nr 1 wskazującego na stan zadłużenia J. P. wobec pozwanej na dzień 11 stycznia 2008 roku.

W piśmie z dnia 5 maja 2008 roku J. P. zaproponowała (...) spółce z o.o. i (...) S.A. zawarcie porozumienia co do spłaty istniejącego zadłużenia w kwocie 217.116,70 zł, zgodnie z otrzymanym przez nią raportem faktur zaległych na dzień 2 maja 2008 roku.

W piśmie z dnia 2 czerwca 2008 roku J. P. zwróciła się do dyrektora (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) o nie przekazywanie środków z rachunków refundacyjnych pozwanemu, załączając do pisma dowód wpłaty kwoty 217.116,70 zł na rzecz (...) S.A.

Pismem z dnia 9 czerwca 2008 roku (...) Spółka Akcyjna w Ł. poinformowała J. P., że na mocy umowy cesji z dnia 9 czerwca 2008 roku nastąpił przelew wierzytelności przysługującej (...) S.A. w Ł. wobec niej w kwocie 97.471,89 zł na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i poinformował o numerze rachunku na który należy przekazywać wpłaty z tytułu przelanej wierzytelności.

W piśmie z dnia 26 czerwca 2008 roku, stanowiącym odpowiedź na pismo pozwanej z dnia 16 czerwca 2008 roku, J. P. wskazała, że nie ma żadnych zobowiązań wobec pozwanej.

W piśmie z tego samego dnia wezwała pozwaną do zwrotu kwoty otrzymanej przez nią z tytułu rachunków refundacyjnych nr 8 i 9 z 2008 roku, w terminie 7 dni od doręczenia pisma. Pismo to wysłano do pozwanej w dniu 28 czerwca 2008 roku.

W piśmie z dnia 13 sierpnia 2008 roku Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w S. poinformował pozwaną i J. P., iż w związku z tym, iż pozwana podtrzymuje stanowisko o dokonaniu cesji kwoty 335.062,92 zł, a J. P. temu zaprzecza wystąpi z wnioskiem o złożenie do depozytu sądowego świadczenia w kwocie 57.054,59 zł oraz o zezwolenie na składanie w przyszłości dalszych świadczeń należnych z refundacji.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2009 roku NFZ (...) Oddział Wojewódzki w S. poinformował J. P. o przekazaniu w dniu 6 sierpnia 2009 roku kwoty 103.579,20 zł do depozytu sądowego.

W piśmie z dnia 2 września 2008 roku, skierowanym przez (...) spółkę z o.o. do Narodowego Funduszu Zdrowia, (...) Oddziału Wojewódzki w S. pozwana wskazała, że J. P. posiada wobec niej zadłużenie w kwocie 109.925,04 zł i wskazała konto na dokonywanie wpłat.

Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w S. nie przekazał żadnej kwoty pozwanej w związku z tym pismem.

W piśmie z dnia 23 lutego 2010 roku NFZ (...) Oddział Wojewódzki w S. poinformował J. P., iż łącznie na rzecz (...) spółki z o.o. w S. przekazał kwotę 1.291.423,22 zł. W piśmie wskazano, że pozwana dwukrotnie powołała się na załącznik nr 1 do umowy (...), wskazujący stan na dzień 20 listopada 2006 roku oraz na stan z 11 stycznia 2008 roku.

W dniu 26 kwietnia 2011 roku powód K. W. zawarł z J. P. umowę cesji wierzytelności. W § 1 tej umowy J. P. oświadczyła, że przysługują jej względem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wierzytelności w kwocie 36.657,37 zł, na które składają się wierzytelności z tytułu refundacji leków tj. rachunku refundacyjnego nr 8 z 2008 roku - w kwocie 16.975,37 zł i rachunku refundacyjnego nr 9 z 2008 roku, w kwocie 19.682,12 zł. W § 2 umowy J. P. oświadczyła, że wierzytelności te są wymagalne i nie są obciążone prawami osób trzecich. W § 3 zaś J. P. oświadczyła, że przelewa na powoda wskazane wierzytelności, a w zamian za to on zapłaci jej kwotę 150 zł za każdą wierzytelność, czyli łączną kwotę 300 zł. Powód uiszczył należny od tej czynności podatek.

W piśmie z dnia 28 kwietnia 2011 roku, które wpłynęło do pozwanej w dniu 29 kwietnia 2011 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 36.657,37 zł, w związku z bezpodstawnym pobraniem przez pozwanego kwot z tytułu refundacji leków: rachunków refundacyjnych nr 8 i 9 z 2008 roku - w terminie do 4 maja 2011 roku.

Wyrokiem z dnia 11 października 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I C 668/09, Sąd Rejonowy w Koszalinie zasądził od J. P. na rzecz pozwanej kwotę 60.814,52 zł z ustawowymi odsetkami, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził od J. P. kwotę 6658 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie (sygn. akt VII Ca 292/13) oddalił apelację J. P.. Zasądzona kwota wynikała z zawartej dnia 9 czerwca 2008 roku pomiędzy pozwaną, a (...) S.A. w Ł. umowy przelewu wierzytelności w kwocie 97.147,89 zł. W postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Koszalinie pozwana podniosła, że kwota 36.657,37 zł została wyegzekwowana od Narodowego Funduszu Zdrowia.

Z kolei w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Białogardzie, w sprawie o sygn. akt I C 264/09, z powództwa (...) spółki iż ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko J. P. strony zawarły ugodę, na mocy której J. P. zobowiązała się zapłacić pozwanej kwotę 25.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2009 roku.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał powództwo za zasadne w przeważającej części.

Sąd zważył, że stan faktyczny sprawy był w większości bezsporny. Strony nie kwestionowały faktu otrzymania określonych kierowanych do siebie dokumentów, zaś strona pozwana nie zakwestionowała treści dokumentów pochodzących od NFZ (...) Oddziału Wojewódzkiego w S..

Sąd Rejonowy stwierdził, że dla rozstrzygnięcia sprawy nie miało znaczenia, czy J. P. posiadała jakiegokolwiek zobowiązanie wobec pozwanej, wynikające zakupionych u niej leków i środków medycznych w dacie przekazywania przez NFZ (...) Oddział Wojewódzki w S. środków z rachunków refundacyjnych nr 8 i 9 z 2008 roku, gdyż pozwana oświadczyła, że kwotę otrzymaną z NFZ z tego tytułu zaliczyła na poczet zobowiązania J. P. wynikającego z zawartej między nią a (...) Spółką Akcyjną w Ł. w dniu 9 czerwca 2008 roku umowy przelewu wierzytelności w kwocie 97.471,89 zł. Nie zakwestionowała także faktu otrzymania kwot z rachunków refundacyjnych nr 8 i 9 przed zawarciem z (...) S.A. w Ł. umowy przelewu wierzytelności, tj. przed 9 czerwca 2008 roku.

Powód żądanie swoje wywodził z zawartej między nim a J. P. w dniu 26 kwietnia 2011 roku umowy przelewu wierzytelności.

Pozwana wskazywała, że powództwo niniejsze nie zasługuje na uwzględnienie, z tego względu, że wierzytelność objęta umową przelewu z dnia 26 kwietnia 2011 roku nie istnieje, bowiem to J. P. jest w dalszym ciągu jej dłużnikiem. Podała, że żadaną w niniejszym postępowaniu kwotę, którą otrzymała od NFZ zaliczyła sobie na poczet wierzytelności przysługującej jej w związku z zawarciem dnia 9 czerwca 2008 roku umowy przelewu wierzytelności z (...) S.A. w Ł.. Sąd uznał, że pozwana nie przedłożyła jednak żadnego dowodu na dokonanie potrącenia przysługującej jej wobec J. P. wierzytelności w związku z zawartą dnia 9 czerwca 2008 roku umową przelewu.

Zdaniem Sądu pozwana nie wykazała, aby złożyła oświadczenie o potrąceniu do dnia zawarcia przez J. P. z powodem tj. do 26 kwietnia 2011 roku umowy przelewu wierzytelności. Nie naprowadziła także żadnych dowodów na okoliczność istnienia zadłużenia J. P. wobec niej w wysokości 36.657,37 zł. Dowodem takim nie może być prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 11 października 2012 roku, sygn. akt IC 668/09, gdyż Sąd ten nie orzekł merytorycznie co do tej kwoty.

Sąd nie znalazł w niniejszej sprawie podstaw do zastosowania przepisu art. 411 pkt 4 kc, zgodnie z którym nie można żądać zwrotu świadczenia, jeżeli zostało spełnione zanim wierzytelność stała się wymagalna.

W ocenie Sądu pierwszej instancji pozwana nie zdołała podważyć skuteczności umowy przelewu z dnia 26 kwietnia 2011 roku, a więc zasadne było zasądzenie od niej na rzecz powoda kwoty 36.657,37 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 kc. Ponieważ zobowiązanie pozwanej nie ma charakteru terminowego, winno być spełnione po wezwaniu do zapłaty (art. 455 kc). Wezwanie takie zawierające wskazanie określonej kwoty i określające termin zapłaty na 4 maja 2011 roku zostało pozwanej doręczone w dniu 29 kwietnia 2011 roku, stąd żądanie zasądzenia odsetek jest uzasadnione od dnia 5 maja 2011 roku. W pozostałym zakresie, a więc co do odsetek ustawowych za okres od 9 maja 2008 roku, do 4 maja 2011 roku żądanie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania, przy uwzględnieniu wyniku procesu, orzeczono w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 kpc, w zw. z art. 99 kpc oraz art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, a także § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz przy uwzględnieniu przepisu art. 100 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana i zaskarżając wyrok w całości wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania za obie instancje z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżąca zarzuciła Sądowi pierwszej instancji:

- naruszenie prawa materialnego, przez błędne przyjęcie, że pozwana bezpodstawnie wzbogaciła się o kwotę 36.657,37 zł - art. 411 pkt 2 i 4 kc, art. 407 kc, art. 5 kc, art. 405 kc i art. 498 § 1 kc,

- naruszenie prawa procesowego, poprzez odmówienie wiarygodności zeznaniom świadka D. Ż. przy jednoczesnym daniu wiary świadkowi J. P. bez uzasadnienia - art. 328 § 2 kpc i błędną ocenę faktów tj. art. 229 kpc i art. 231 kpc.

W uzasadnieniu wskazała, że zapłata długu nie jest przesłanką do uznania, że wierzyciel otrzymując świadczenia, bezpodstawnie się wzbogaca. Po stronie J. P., a w konsekwencji powoda nie powstała żadna strata. Faktycznie wiarygodność J. P. wobec pozwanej została już rozliczona w 2008 roku. Zdaniem strony pozwanej, biorąc pod uwagę dotychczasowe postępowania sądowe przeciwko J. P., nie sposób przyjąć, że nie dotarło do niej oświadczenie o zaliczeniu spornej kwoty na poczet spłaty części jej zadłużenia. Świadczy o tym pozew (...) Sp. z o.o. przeciwko J. P., gdzie wskazano sposób zaliczenia spornej kwoty i o kwotę tę zmniejszono powództwo. W przekonaniu pozwanej data otrzymania przez J. P. pozwu jest datą zapoznania się jej z oświadczeniem, o którym mowa w art. 499 kc. Również świadek D. Ż. podał na rozprawie, że uzgodnienia w tej kwestii były dokonywane wcześniej. Sąd Rejonowy bezzasadnie nie dał jednak wiary zeznaniom świadka, który od kilku lat nie jest związany z pozwaną ani też nie jest zainteresowany wynikiem sprawy.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

Powód zauważył, że w dniu przekazania środków finansowych z rachunków refundacyjnych nr 8 i 9 z 2008 roku (...) Sp. z o.o. przez NFZ, J. P. nie była jej dłużnikiem, co potwierdziła sama pozwana. Nadto, pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność istnienia zadłużenia J. P. wobec niej w wysokości 36.625,37 zł. Powód zaznaczył również, że Sąd Rejonowy dał wiarę świadkowi J. P. tylko w części, w której znajduje potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

W okolicznościach sprawy zaistniały podstawy do uwzględnienia powództwa o zwrot nienależnego świadczenia w dochodzonej pozwem kwocie, którą to wierzytelność powód nabył w drodze umowy przelewu.

Stanowisko o bezzasadności powództwa, w kontekście braku podstaw do przyjęcia istnienia nienależnego pozwanej świadczenia w objętej pozwem kwocie, pozwana wywodziła z zaliczenia tej kwoty na poczet wierzytelności nabytej w drodze umowy cesji od (...) S.A., jak też z okoliczności, iż sama posiadała wierzytelności wobec J. P. z tytułu odsetek za opóźnienie w zapłacie przez tą ostatnią należności za dostarczane leki.

W tej pierwszej kwestii pozwana wskazywała, że w dniu 9 czerwca 2008 roku nabyła wierzytelność od (...) S.A. w wysokości 97.471,89 zł i uznała, że sporna kwota 36.657,37 zł może być zaliczona na poczet tej wierzytelności, czemu dała wyraz dochodząc w sprawie I C 668/09 Sądu Rejonowego w Koszalinie różnicy pomiędzy tymi dwoma kwotami - 60.814,52 zł.

Przyjąć należy, że o kwalifikacji świadczenia, jako nienależnego, w rozumieniu art. 410 § 1 i 2 kc decyduje chwila jego spełnienia, to jest, czy w takiej chwili istnieje zobowiązanie dłużnika i w takiej wysokości.

Podobnie w zakresie zaliczenia świadczenia w przypadku istnienia kilku długów (art. 451 kc), może to nastąpić w sytuacji, kiedy długi te istnieją w chwili spełnienia świadczenia.

W sytuacji natomiast, kiedy wierzyciel nabywa taki status dopiero po spełnienia świadczenia, może co najwyżej potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością dłużnika z tytułu świadczenia nienależnego, w trybie art. 498 i dalszych kc.

W powyższym świetle należało mieć na uwadze, że przelanie spornej kwoty 36.657,37 zł przez NFZ na rzecz pozwanej miało miejsce w pierwszych dniach maja 2008 roku. Tymczasem pozwana stała się wierzycielem powódki w analizowanym obecnie zakresie dopiero w dniu 9 czerwca 2008 roku, co powoduje, że brak jest podstaw do takiego zaliczenia spornego świadczenia pozwanej. W szczególności późniejsze uzyskanie przez pozwaną statusu wierzyciela nie sanuje nienależności świadczenia.

Podkreślenia wymaga, że nawet jednak w przypadku przyjęcia stanowiska przeciwnego pozwana, chcąc zaliczyć sporną kwotę na poczet wierzytelności nabytej przez siebie w dniu 9 czerwca 2008 roku, winna była udowodnić, że przysługiwało jej roszczenie także o zapłatę owych 36.657,37 zł, na które zaliczyła świadczenie przekazane przez NFZ.

W okolicznościach niniejszej sprawy istnienie wierzytelności pozwanej nabytej w dniu 9 czerwca 2008 roku w zakresie ww. kwoty było ewidentnie sporne i pozwana okoliczności tej nie wykazała. W szczególności nie przedłożyła faktur za dostarczone przez (...) S.A. J. P. leki, z których wynikałyby będące przedmiotem przelewu na rzecz pozwanej wierzytelności.

Istnienie tej wierzytelności nie wynika także z faktu prawomocności materialnej, w rozumieniu art. 365 § 1 kpc, wyroku w sprawie I C 668/09 Sądu Rejonowego w Koszalinie, albowiem w sprawie tej wierzytelność taka nie była przedmiotem żądania pozwu i w konsekwencji osądu.

W zakresie drugiej z powoływanych przez pozwaną okoliczności, wskazać trzeba, że pozwana powoływała się na istnienie swej wierzytelności w stosunku do J. P. z tytułu odsetek za opóźnienie, jaka była dochodzona w sprawie I C 264/09 Sądu Rejonowego w Białogardzie.

W sprawie tej, wniesionej do Sądu w dniu 25 lutego 2009 roku, jak wynika z kopii dokumentów zawartych w jej aktach, z których dowód Sąd pierwszej instancji przeprowadził z urzędu, (...) spółka z o.o. domagała się zapłaty kwoty 49.110,52 zł, wskazując, że są to odsetki za opóźnienie. Do akt sprawy dołączona jest nota odsetkowa z dnia 6 czerwca 2008 roku na taką właśnie kwotę. Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2010 roku pozwana J. P. przyznawała tam, że na dzień 20 maja 2008 roku istniało jej zobowiązanie z tytułu odsetek na kwotę 23.527,33 zł z tym, że powoływała się na to, że zwolniono ją z tych odsetek z tytułu zapłaty przez nią należności głównej w kwocie 217 tysięcy zł. Ostatecznie

w drodze ugody sądowej z dnia 13 sierpnia 2013 roku pozwana zobowiązała się w tej sprawie zapłacić na rzecz (...) spółka z o.o. kwotę 25.000 zł.

Uwypuklenia wymaga, że ww. w tej sprawie wyraźnie i wprost powoływała się na zaliczenie spornej kwoty 36.657,37 zł na poczet wierzytelności nabytej w drodze umowy przelewu z dnia 9 czerwca 2008 roku, a nie na poczet innych swych wcześniej powstałych wierzytelności, w tym tych odsetek.

W takiej sytuacji, wskutek zawarcia ugody, która posiada charakter umowy, nie sposób przyjąć, że doszło spełnienia świadczenia z tytułu tych odsetek poprzez przekazanie przez NFZ kwoty 36.657,37 zł. Wierzyciel nigdy nie miał zamiaru takiego zaliczenia i ugoda potwierdza, że obie strony ostatecznie nie mają takiego zamiaru.

Niezależnie od powyższego i w tym wypadku pozwana winna była w rozpoznawanej sprawie wykazać, że w chwili spełnienia spornego świadczenia (na początku maja 2008 roku) przysługiwała jej i w jakiej wysokości wierzytelność wobec J. P. z tytułu odsetek za opóźnienie, a tym samym kwota 36.657,37 zł była świadczeniem należnym.

Przyjęciu takiej konstatacji sprzeciwia się już to samo stanowisko procesowe pozwanej, która konsekwentnie, w tym także w apelacji, powołuje się na zaliczenie tej kwoty na poczet wierzytelności nabytej w drodze umowy przelewu z dnia 9 czerwca 2008 roku, a nie na poczet innych swych wcześniej powstałych wierzytelności.

Po wtóre na podstawie dowodów zaoferowanych przez pozwaną brak jest podstaw do uznania okoliczności tej za wykazaną. Pozwana nie zgłosiła wszak wniosku o przeprowadzenie dowodu z pozostałych dokumentów zawartych w tych aktach, w tym w szczególności z dokumentów źródłowych w postaci poszczególnych faktur, od należności objętych którymi naliczono odsetki, jak też dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości, co było niezbędne ze względu na skomplikowane rozliczenia stron. W drodze takiego dowodu możliwym byłoby ewentualnie wyliczenie poziomu odsetek za opóźnienie zapadłych do chwili spełnienia świadczenia J. P. w kwocie 36.657,37 zł.

Brak wykazania przez pozwaną istnienia jej wierzytelności w stosunku do J. P. w kwocie 36.657,37 zł, tak w co do nabycia takiej wierzytelności w drodze przelewu od (...) S.A., jak i jej istnienia z tytułu odsetek za opóźnienie, przesądza o konieczności uznania spornego świadczenia J. P., z którym równoznaczne jest jego spełnienie przez NFZ, za nienależne, w rozumieniu art. 410 § 1 i 2 kc. To pozwaną bowiem, zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu, normowaną w art. 6 kc, obciążał obowiązek wykazania korzystnej dla niej okoliczności, w postaci przysługiwania jej wierzytelności także w takiej właśnie kwocie.

Okoliczność ta jest zasadnicza dla rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie i przesądza o zasadności powództwa.

Dodatkowo, odnosząc się w następnej kolejności do stanowiska skarżącej, co do złożenia przez nią oświadczenia o potrąceniu wierzytelności J. P. o zwrot tej kwoty, z wierzytelnościami (...) spółka z o.o., już w pozwie w sprawie I C 668/09 Sądu Rejonowego w Koszalinie, Sąd Okręgowy stwierdza, że brak jest podstaw do poczynienia takiej konstatacji.

W uzasadnieniu tego pozwu wskazano, że część nabytej od (...) S.A. w drodze umowy cesji wierzytelności, (...) spółka z o.o. wygzekwowała z refundacji należnej pozwanej od NFZ, co dotyczyło właśnie spornej w niniejszej sprawie kwoty 36.657,52 zł. W świetle takiego stanowiska nie sposób wyklądać tego pozwu jako zawierającego materialnoprawne oświadczenie o potrąceniu wierzytelności, do czego koniecznym jest posiadanie świadomości istnienia wierzytelności strony przeciwnej, tu z tytułu nienależnego świadczenia, która ma ulec umorzeniu w drodze potrącenia. Tymczasem powódka, co było kontynuowane w rozpoznawanej sprawie, przyjmowała, że owe świadczenie może być zwyczajnie zaliczone na poczet nabytej w drodze przelewu wierzytelności.

Oświadczenie o potrąceniu nie mogło być nadto skutecznie zgłoszone w apelacji niniejszej sprawie. Apelacja ta została, bowiem doręczona wyłącznie pełnomocnikowi procesowemu powoda, gdy tymczasem pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje umocowania do przyjmowania w imieniu mocodawcy oświadczeń o charakterze materialnoprawnym.

Podkreślić wreszcie należy, że dla wykazania wywołania skutku w postaci potrącenia wierzytelności powoda, pozwana musiałaby dowieść, że przysługiwała jej równa co do kwoty wierzytelność w stosunku do J. P., czego, jak już wywieziono powyżej, nie uczyniła. Za zupełnie niewystarczające muszą być tutaj uznane zeznania świadka D. Ż., które winny mieć odzwierciedlenie w dokumentach źródłowych, których pozwana nie zaoferowała.

Jest przy tym oczywistym, że do potrącenia nie mogły by być zgłoszone wierzytelności w stosunku do J. P. powstałe po dniu zawarcia przez nią umowy przelewu z powodem K. W..

Zupełnie niezrozumiałym jawi się zarzut apelacji naruszenia przez Sąd pierwszej instancji normy prawnej zawartej w art. 407 kc.

W szczególności skarżąca nie powołała się w żaden sposób na rozporządzenie przez siebie przedmiotową korzyścią na rzecz jakiegokolwiek osoby trzeciej, ani nawet nie uzasadniła w żaden sposób tego zarzutu.

Ostatnimi zarzutami apelacji były odnoszące się do mającego mieć miejsce naruszenia norm prawnych zawartych w art. 411 pkt 2 i 4 kc.

Mając na uwadze profesjonalny charakter obrotu, w toku którego doszło do spełnienia przedmiotowego świadczenia J. P., nie sposób dopatrzeć się możliwości zakwalifikowania go jako czyniącego zadość zasadom współżycia społecznego. Pozwana nie wskazała zresztą bliższych okoliczności, ani też zasady, zgodnie z którą miało by to nastąpić. Nie jest tu wystarczającym względem na ogólne poczucie sprawiedliwości, podnoszone hasłowo przez pozwaną.

Wreszcie spełnienie świadczenia zanim stało się wymagalne, o czym stanowi art. 411 pkt 4 kc, dotyczy świadczenia, które zawsze wynika z konkretnego zobowiązania, tymczasem przedmiotowe świadczenie przekazane przez NFZ ewidentnie nie dotyczyło w ogóle wierzytelności przysługującej (...) S.A., a więc nie można przyjąć, że doszło do spełnienia tego świadczenia, zanim stało się ono wymagalne.

Z tych wszystkich względów apelacja została oddalona, jako bezzasadna, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 385 kpc - w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 98 § 1 i 3 kpc, w zw. z art. 99 kpc.

Wobec konieczności uznania pozwanej za przegrywającą to postępowanie w całości, zachodziła podstawa do zasądzenia od niej na rzecz powoda całości poniesionych przez niego kosztów postępowania, w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jego pełnomocnika procesowego, przy uwzględnieniu, że w postępowaniu apelacyjnym powoda reprezentował inny pełnomocnik, niż w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji.